

Zapadá slniečko za tie hory

♩=170

Za - pa - dá sl - nieč - ko za tie ho - ry. pre - čo ma tak čas - to

hla - va bo - lí? Bo - lí, bo - lí,

po - bo - lie - va, že už k nám šu - haj - ko ne - cho - die - va.

2. [:Ked' som k vám chodieval cez hájiček,
bola si červená jak hrebíček.:]
[:A teraz si celá bledá,
ktože sa ti, ktože vyspať nedá?:]
3. Ja som sa vyspala k svojej vôli,
ale ma falošná láska morí.:]
[:Láska morí, svet sužuje,
že už ma môj milý nemiluje.:]
4. [:Zelený rozmarín ako tráva,
už ma môj milený zanecháva.:]
[:Zanecháva, už ma nechce,
bolestne narieka moje srdce.:]
5. [:Zapadá slniečko za tie lesy,
už ma na tom svete nič neteší.:]
[:Tešilo ma, ale už nie,
lebo ma nechalo potešenie.:]